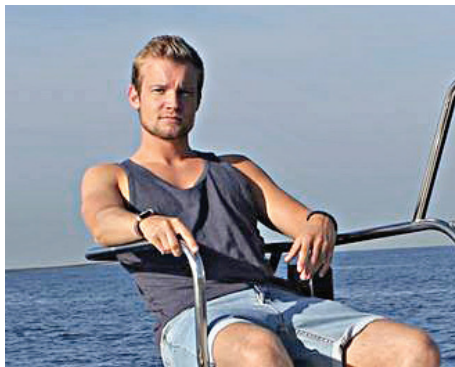

Uni Holm Johannesen

»Erling Isholm kvitteraði við at geva mær 4«

Hvussu fyrireikar tú teg til próvtøkur?

– Eg havi einki til vana sum so. Royni bara sum frægast at lesa tilfarið og dúva upp á tað, eg veit. Munnligar próvtøkur kunnu vera so tilvildarligar. Minnst, tá eg hevði terpað heimssøgu á Fróðskaparsetrinum í fýra mánaðir. Alt frá fronsku kollveltingini til dagin í dag. Alt frá Afrika og evropeiskari imperialismu til tíðina eftir kríggjð og globaliseringina. Kendi meg kláran og ætlaði mær toppkarakter, men noyddist at skriða mær í nakkanum, tá eg skuldi upp í totalt mest ósexuta evninum, tjóðskaparrørsluni í Asia. Har sat eg og trílvaði eftir orðunum og nevndi okkurt hissini um onkran Taro Katsura. Erling Isholm kvitteraði við at geva mær 4. Hatta eru spælireglurnar.

Hvussu vil tú lýsa lätuna, áðrenn tú skal inn til próvtøku?

– Eg hevði stór sveiggj í próvtølunum í Hoydølum. Sumt dugdi eg, annað var eg púra hópisleysur til. Eg ásannaði tá, at próvtalið í evnafrøði staðfestir ikki, um vit trívast í mótgongd, um vit eru skítbýtt, arrogant og sjálvfeit, ella um vit hava virðing fyri øðrum sjónarmiðum enn okkara egnu. Próvtalið staðfestir heldur ikki, um vit eru ágrýtin og hjálpsom. Tá eg fekk staðfest, at lívið stendur og fellur ikki við, um vit fáa 00 ella 12 í læruni um Hippasos frá Metapontum, um vit dumpa í týskari mállæru ella duga búskaparfrøðina hjá Piketty uttanat, tá varð eisini lættari at fara til próvtøku. Gamaní, góð próvtøl lata hurðar upp til ávísar útbúgvingar. Men arbeiðsmarknaðurin skrálar ikki eftir teimum, sum fáa 12. Arbeiðsmarknaðurin vil hava kreativ og eldhuga fólk, sum hava dirvið at bróta upp úr nýggjum. Tak teg ikki so hátíðarliga, og lötan áðrenn próvtøkuna verður ikki ræðandi. Tak tað róligt, tí tað er fullkomiliga í lagi ikki at vera toppskorari í øllum. Tað loysir seg at gera tað, sum tú brennur fyri. Próvtølini eru ikki avgerandi fyri at koma sær fram.

Tey flestu lesandi, sum stríðast við próvtøkuangist, kenna eisini til fjáltur og ótryggleika

Hanna Smith Clementsen

»Lesi ikki kvøldið fyri eina próvtøku – tá slappi eg av«

Hvussu fyrireikar tú teg til próvtøkur?

– Nu eri eg júst byrjað uppá nýggja útbúgving í februar í ár, so eg havi enn bara verid til eina próvtøku. Men generelt royni eg at fylgja rímliga væl við og mæta væl upp alt árið, so at eg ikki siti vid øllum stríðnum eina viku áðrenn, og alt tískil kennist fullkomiliga vónleyst. Eg eri

ikki typan, sum geri mær eina ætlan at lesa so og so nógvar tímar um dagin, tí eg veit av royndum, at hetta ongantíð heldur hjá mær. Eg skifti ímillum at lesa upp til próvtøku um morgnar og um kvøldið, og heima hjá mær sjálvari ella á skúla/bókasavni. So kemur eitt sindur av variatón í. Eg plagi at strika undir vigtigar setningar og brot við litpenni og eitt nú skriva nøkur stikkorð niður í sjálva bókina/tekstin, so tad er lætt at finna gullkornini fram aftur. Havi eisini altíð havt eina reglu um, at ikki lesa kvøldið fyri eina próvtøku – tá slappi eg av, bíleggi mær eina pizza og hyggi eftir einum góðum filmi. So sleppur man tonkunum eina löt, og eg merki at »stoffið« sodnar betur.

Hvussu vilt tú lýsa lätuna áðrenn tú skalt inn til munnliga próvtøku?

– Eg eri vanliga ikki serliga nervøs til próvtøkur. Eg plagi at sita í bíðihølinum við tónleiki í oyrunum og einum kaffimunni. Tad kann ljóða fjákt, men um eg skal upp til próvtøku, har tosað verður enskt, so plagi eg at lurta eftir enskum tónleiki, og um tað er danskt, so lurti eg eftir donskum sangum. Eg syngi jú altíð við innantanna, so upp á ein máta fyrireiki eg meg, at orða meg væl á øðrum máli enn føroyskum.

Carol Symphor

»Royni at hugsa jaligt og minka um kroppsligan ampa«

Hvussu fyrireikar tú teg til próvtøkur?

– Eg syrgi altíð fyri at hava eina nágreiniliga ætlan yvir hvat eg skal lesa ella skriva, og eisini nær eg lesi tekstir ella skrivi ein ávísan part av eini uppgávu, og so royni eg so vítt møguligt at fylgja ætlanini. Hetta ger, at eg við vissu komi ígjøgnum tað, sum eg skal, og eisini, at eg veit, nær eg havi frí. Í próvtøkutíðum siti eg aloftast á KUA, so eg fá ein skipaðan gerðandisdag og ofta saman við onkrum, so vit kunnu hava steðgir saman – tað ger tað eitt sindur hugaligari og so dámar mær eisini væl, at provtøkufyrireikingarnar ikki koma heim við.

Hvussu vilt tú lýsa lätuna áðrenn tú skalt inn til munnliga próvtøku?

– Lötan áðrenn munnliga próvtøku er altíð eitt sindur nerva-pirrandi. Fyri meg er tað tó aloftast soleiðis, at eg veit, at eg havi gjørt mitt til fyri, at eg nokk skal klára meg og tað sissar meg. Annars royni eg at hugsa jaligt og minka um kroppsligan ampa, sum ein fær av nervøsiteti.

Størsti munurin millum vanligar nervar og próvtøkuangist er, at tað fyrra fremur tína konsentration, meðan tað seinna kann bremsa tær í stöðuni

Tað geri eg eitt nú við at røra meg, meðan eg bíði, at gera ymiskar andadráttarvenjingar og sleppa mær undan nervøsum práti við onnur lesandi, ið eisini bíða eftir at sleppa til próvtøku.

Bjarni Arge

»Eg havi funnið útav, at tað riggar at drekka kaffi«

Hvussu fyrireikar tú teg til próvtøkur?

– Tað veldst um lærugreinina, men ofta kann tað lýsast sum organiserað kaos. Eg eri púra býttur, tá tað kemur til deadlines. Mín fyrireiking fer í gongd, tá tað byrjar at kitla í búkinum. Og jú størri uppgávan er, jú størri kick. Hinvegin royni eg altíð at hava eitt hampuligt yvirilt gjøgnum skúlaárið, so mann ikki stendur heilt á berum, tá próvtøkur nærkast. Tað er eisini sunt at raðfesta fak eftir tinum egna áhuga. Tað kemur mann longst við.

Hvussu vilt tú lýsa lätuna áðrenn tú skalt inn til munnliga próvtøku?

– Tað er altíð ein bardagi at hava tamarhald á tankunum áðrenn próvtøku. Men – sum tað ivaleynt er í næstan øllum lívsins viðurskiftum – so er lötan treytað av, hvussu tú hevur fyrireikað teg. Um tú ikki brúkar eina löt áðrenn próvtøkuna at samla tankarnar, so er torført at avrika væl. Og so havi eg funnið útav, at tað riggar at drekka kaffil

